

чи ще подібні ми до себе ?
є час на вроду час на самоту
облудну є міста куди ніколи
вже не доходить сонце є імперії
де ночі загусті є час коли
бунтується пшениця з папороттю
павук плете між нами сіті сивизни
хіба ми вже собі такі чужі
коли в твоїх очах — криниця
коли в моїх — найбільший спраглий птах

Збірка « [Комашиний вимір](#) ».